

22.IV. 2024.	PONEDJELJAK <i>Soter i Kajo</i>	U zahvalu, na nakanu i za duše u čistilištu + Branka Đuraj	7 18,30
23.IV. 2024.	UTORAK <i>Juraj</i>	+ Juraj, Terezija i August Pek i za duše u čistilištu + Marija i Izidor Tušek	7 18:30
24.IV. 2024.	SRIJEDA <i>Fidel Sigmarinski</i>	Za zdravlje i blagoslov roditelja + Ana i ob. Jelušić i Stanić	7 18,30
25.IV. 2024.	ČETVRTAK <i>Marko</i>	+ Slavko Šporčić Na nakanu	7 18,30
26.IV. 2024.	PETAK <i>Kleto i Marcelin</i>	+ Milan i Marija Zagorščak, Jozo i Anđa Bačak Za zdravlje, sreću i mir u obitelji	7 18:30
27.IV. 2024.	SUBOTA <i>Ozana Kotorska</i>	+ Ivan i Ivana Petrović, Branka i Mladenko Frleta + Ilinka Milas	7 18:30
28.IV. 2024.	Peta vazmena nedjelja	+ Martin, Slava i ob. Vandija, Podunajec, Slukić i Bara Grgić ŽUPNA Za uspjeh u poslu i zdravlje obitelji + Stjepan Ivanda i Boris Štrkalj	7 9,30 11,30 18,30

Molitva za duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i Vječni svećenice, mi te ponizno i skrušeno molimo, s Tvojom Majkom Te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za Tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju. To Te svim srcem molimo. U njima Ti dolaziš. "Dođi, Gospodine Isuse!". Amen

Kardinal Franjo Kuharić

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 16 Godina XVII 21. travnja 2024.g.

Četvrta vazmena nedjelja - godina B

KREPOSTI DOBROG PASTIRA

Evangelje: Iv 10,11-18

U ono vrijeme: Reče Isus:

»Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.«

Ostala čitanja: Dj 4,8-12; 1 Iv 3,1-2;

Prvo čitanje četvrte nedjelje poslije Uskrsa je dio iz Djela apostolskih u kojemu sveti Petar odlučnim riječima izjavljuje da spasenja nema u nikomu drugome osim u Isusu Nazarećaninu, koga su pribili na križ, ali koga je Bog uskrsio. Vjera u uskrslog Isusa je i naše spasenje.

U drugom čitanju, sveti Ivan evanđelista s divljenjem promatra Božju ljubav i poziva i nas da mu se pridružimo u tome: »Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo! Zato ne poznaje svijet nas, jer njega nije upoznao.«

Isus u evanđelju naziva sebe Dobrim pastinom. Kod ove slike gotovo i nehotice pomislimo da smo mi izgubljene ovce. Mnogo puta zacijelo je to i istina. Ali Isus nam nije rekao da za primjer uzmemo izgubljenu ovцу, već njega. Od njega učimo o dobroti, ljubavi, praštanju. Pogledajmo dakle na njega kao na Dobrog pastira i učimo od njega. Tri velike kreposti možemo od njega naučiti.

Prvo možemo uočiti da **Dobri pastir ima inicijativu**. On kreće za izgubljenom ovcom, bez da itko to od njega traži. Ne čeka da drugi zatraži oprostjenje ili da se ponizi pred njime. I mi se moramo tako ponašati prema slabijima od sebe: moramo znati pomoći posrnulome, utješiti ožalošćenoga.

Zatim saznajemo da **Dobri Pastir poznaje svoje ovce**. Ne postupa s njemu povjerenim stadom kao s masom, već svakoga podjednako ljubi. Ovdje se možemo zapitati koliko mi poznajemo jedan drugoga: muž svoju ženu i žena svog muža, roditelji svoju djecu, prijatelj svog prijatelja? Čak i bračni partneri mogu živjeti skupa kao dva stranca. Previše lako sudimo o drugima zato što ih dovoljno ne poznajemo.

Kao treće, možemo zapaziti da se **Dobri Pastir veselio** kada je pronašao izgubljenu ovcu: nije je grdio, nije je podučavao kako se treba ponašati ubuduće, jednostavno se veselio da je opet mogao biti u društvu s njome. Mi najčešće izgrdimo drugoga koji je nešto loše napravio i ozbiljno ga upozorimo na mogućnost kazne ukoliko se to ponovi. Povremeno možemo biti i zloradi, vidjevši nevolju drugoga, izjavljujući da je zaslužio svoju sudbinu. Znamo li se mi veseliti uspjehu drugih, sreći drugih?

Slika Dobrog pastira pruža nam dragocjeni oslonac i u pogledu našeg duhovnog života. Sa slikom Dobrog pastira Isus nam je želio poručiti nešto važno. Koja bi to egzistencijalno, životno važna pitanja mogla biti na koja evanđeoska slika Dobrog pastira daje odgovor? Isus je više puta govorio o sebi kao o Dobrom pastiru i to je uvijek činio svečano. U svakoj prisposobi o dobrom pastiru nalazimo tri elementa.

1) **Isus je takav pastir koji poimence poznaje pripadnike svog stada.** To je odgovor na temeljno ljudsko pitanje zašto smo zapravo na ovome svijetu? Svaki čovjek želio bi postati netko, očekuje da mu se priznaju njegove sposobnosti, nadarenosti. Nitko ne želi ostati bezimena podatak u masi, ili broj u statističkim prikazima. Sve ove opravdane želje izražavaju se našim imenom. Kada kažemo svoje ime, onda očitujemo svoj identitet. Zbog toga nitko ne podnosi da mu obeščaste ime, klevetanje se kažnjava i zakonom. Kada u zatvoru nekoga do krajnosti žele poniziti, onda mu umjesto imena daju neki broj.

Ova želja za pripadnošću prisutna je i na dubljim egzistencijalnoj razini. Čovjek traži svoje mjesto u svemiru, otklanjajući misao da je naše postojanje rezultat igre slučajnosti. Na sva ova temeljna pitanja Isus daje odgovor, koji sebe naziva takvim pastirima koji poimence poznaje pripadnike svog stada. Kod Boga svatko ima svoje ime, Bog svakoga osobno poznaje, njemu smo svi važni.

2) **Isus je takav pastir koji hoda ispred svog stada.** U Evanđelju čitamo da stado slijedi svog Dobrog pastira, znači pastir hoda ispred njih. S ovom slikom Isus nam poručuje da je on putokaz našeg života. S tim nam ponovno ukazuje na jednu duboku ljudsku želju, konkretno na potrebu da usmjerimo svoj život. Život je dinamična stvarnost, stalno hodanje prema krajnjem cilju, stoga je važno da znamo smjer puta. Isus poručuje, da onaj tko njega slijedi taj ne može zalutati, već će sasvim sigurno pronaći svoj dom. I današnji psiholozi su uočili pojavu da uzrok mnogih neuroza trebamo u osjećaju izgubljenosti.

3) **Isus je takav pastir, koji traži izgubljene ovce.** - S ovom slikom Isus ponovno upućuje na jednu duboko ukorijenjenu egzistencijalnu potrebu, Konkretno na to da nema nepopravljivo promašenog života. Život čovjeka pun je traženja, lutanja, pogrešnih odluka. Ipak, želimo vjerovati da iz svake provalije postoji neki izlaz. Ovu vjeru podupire i slika Dobrog pastira koji traži izgubljenu ovcu.

Ukoliko bismo sliku Dobrog pastira željeli presaditi na jezik poznat i današnjem čovjeku, onda bismo ga formulirali na sljedeći način: Isus nam svojom osobom pruža koordinate za vođenje našeg života. Ako njega slijedimo, naš život neće dospjeti u slijepu ulicu.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

TRINAEST UTORAKA SV. ANTUNA

U utorak je šesti utorak od 13 utoraka u čast sv. Antunu. Pobožnost započinje u 18,15 prije večernje mise.

VJERONAUČ

U ovom tjednu vjeronauka za prvopričesnike i krizmanike po ustaljenom rasporedu.

VIZITACIJA BISKUPA

U ponedjeljak, 29. travnja 2024. naš biskup mons. Bože Radoš doći će u našu župu da se iz bližega upozna s djelovanjem u župi. Ovo je tek najava, a sljedeće nedjelje u listiću ćemo detaljnije napisati raspored njegovog posjeta.

ON OVCE SVOJE ZOVE IMENOM

Ima ljudi s jednom divnom osobinom. Pamte imena. Uvijek nam toliko znači kad nas netko z zove imenom, pogotovo onda kad to učini netko koga cijenimo i tko nekako izgleda viši od nas, onda kada i ne očekujemo da bi naše ime upamtio u mnoštvu drugih, pogotovo kad to učini s poštovanjem i pažnjom.

Upravo je to prekrasno u Isusovoj slici. Koliko god nama nevještima sve ovce izgledale jednako bijele, za pastira svaka od njih ima svoj karakter i svoje ime. I sada zamislimo što nam zapravo Isus želi reći. Isus poznaje svakoga po imenu. To znamo. Međutim, predočimo si to! Koliko ljudi ima na svijetu, koliko li ih je bilo, koliko li će ih još istom biti. I u tom silnom, nepreglednom mnoštvu ljudi, od kojih ima toliko boljih od mene, Isus ipak mene pozna i zove imenom! Isus me pozna u dušu, stalo mu je do mene, voli me svim svojim srcem, kao da sam sam na svijetu! On zna i poznaje i moju narav, i moje želje i moja bojazni, moje poteškoće i muke, moje nade i stremljenja. Isus me zove imenom. Isus za mene ima svu pažnju i svu ljubav svoga srca. Sjetimo se: s pažnjom i ljubavlju pogledao je Petra, pozvao Pavla, pogledao onog mladića, pozvao Zakeja, oprostio preljubnici, proglasio svetim suraspetog razbojnika... S pažnjom i ljubavlju Bog je pozivao i Abrahama i Mojsija i svakog pojedinog proroka. Veli da je došao da mi život imamo, i to u izobilju. Iako nam se u prvi mah može zastarjelo zvučati usporedba s ovcama, ova nam slika govori kako nas vodi i kako nas vodi Krist Gospodin. On život svoj daje za nas, on nas vodi u potpuno spasenje i oslobođenje. Jer, doista, nema nikakvog drugog imena na svijetu po kojem bismo se mogli spasiti, nema drugoga puta. Petar je jednom rekao: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!" Doista, kome da idemo? Da idemo za častima i ugledom ovoga svijeta? Da se opijamo našim strastima, našim zadovoljstvima većim ili manjim? Sve, baš sve bez Kristove osobe, bez njegovoga puta jest isprazno, nekorisno, bljutavo, besmisleno. Čovjek bez Kristova vodstva doista je kao ovca bez pastira koju grabežljiva zvijer lako može rastrgati. Naravno, ima ljudi koji bez svoje krivnje ne poznaju Krista, ili su ga upoznali na krivi način, međutim i oni, ako slijede vlastitu savjest, slijede zapravo Kristov glas. Zato mi imamo sigurnost. Ako nam se pogled muti, ako nam je i hod nesiguran, Krist je s nama. On nas poziva, on nas vodi, on nas nosi snagom svoje riječi i snagom svojih sakramenata u svetoj Crkvi. Zahvalimo zato danas na ovoj svetoj misi za riječ koju smo čuli, za otajstvo kojeg smo dionici. Zahvalimo na poseban način danas za službenike stola riječi i euharistijskog stola – za svećenike koje je on pozvao da lome riječ i slave otajstva.